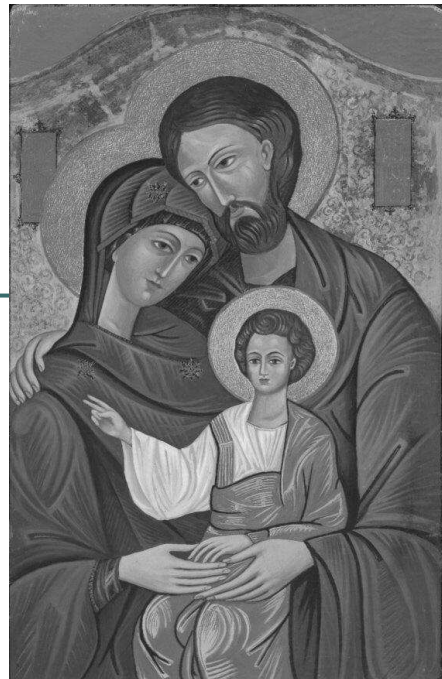


Farní společenství



Proseč
Nové Hrady
Perálec



PROSINECE 2010 - LEDEN 2011

*cena: dobrovolný příspěvek
(náklady na jeden výtisk Kč 10.-)*

Milí farníci,

pekně vás zdravím na začátku adventu a církevního roku. Začátkem nového liturgického roku se stal v průběhu 12. a 13. století advent a do té doby začínal Vánoce. Proč tato změna? Víme, že advent je období přípravy na příchod Ježíše Krista, jeho narození. Narození považujeme za začátek našeho samostatného života a slavíme jej, i když víme, že samotný život začíná již počítím a před tím touhou rodičů mít potomka. Také izraelský národ očekával příslibeného Mesiáše po mnoho století a jak hovoří písmo, celé stvoření očekává vykoupení. Proto se adventní doba dostala na počátek církevního roku, neboť i my jsme dostali příslib a začínáme očekáváním.

Drazí přátelé, chci vám všem do tohoto nového roku popřát vše nejlepší co pramení z Boží lásky k nám, abychom jej celý prožili v Boží přítomnosti a v touze po uskutečnění jeho příslibů, které se naplňují v Pánu Ježíši, který si nás zamiloval, i když jsme byli ještě hříšníci. Vyprošuji vám k tomu všechny potřebné dary od našeho nebeského Otce skrze Ježíše Krista v Duchu Svatém.

Chci vám poděkovat za všechnu vaši laskavost, píli, obětavost a nasazení pro naše farní společenství. Děkuji především těm, kdo na sebe přijali nějaký úkol – těm, kdo se starají o kostel a jeho okolí (jeho běh, výzdobu a úklid), za službu u oltáře (akolytům a ministrantům), za oživování liturgie hudbou a zpěvem i za všechny ostatní činnosti a služby, na které jsem si nyní nevzpomněl. Nerad bych někoho opomněl. Ať Bůh odplatí všechno vaše úsilí svým požehnáním.

S vděčností a láskou žehná vás duchovní otec Zdeněk



Pout' k Pražskému Jezulátku

ADVENT

Čas čekání a nadějí
kdy s touhou v dětských očích
přichází láska a pokání.

Dál klopýtáme cestou všedních dní
hledající uzdravení
v Betlémské stáji u jeslí.

Dál klopýtáme za hvězdou
majíce tisíc předsevzetí
než zazní zvony půlnoční.

E. S.

Obsah

- 2 Modlitby matek
- 2 Rekonstrukce fary v Proseči
- 3 Díky za Modlitby matek
- 3 Podzimní zamyšlení
- 3 Modlitba Jiřího Černého
- 3 Hradecké katedrály
- 4 - 5 Kalendář a intence
- 6 Čas radosti, veselosti...
- 7 Dětem
- 8 Čekání na Boha

MODLITBY MATEK

Milí farníci,

ráda bych vás seznámila s Modlitbami matek (MM), které u nás probíhají od února letošního roku.

MM byly založeny v roce 1995 v Anglii. V té době dvě babičky, Veronika a její švagrová Sandra, obě z Anglie, pocítily touhu odevzdaněji se modlit za své děti. Během modlitby poznaly, že Pán Ježíš chce, aby matky odevzdávaly své děti do Jeho rukou, aby On mohl působit v jejich životech a zmírnit tak jejich bolesti.

MM se rozšířily do více než 90 zemí celého světa a zaznamenaly mnohé krásné ohlasy a vyslyšení.

V naší farnosti se scházíme jednou za 14 dní ve čtvrtek v 17:30 na faře. Při setkáních píšeme jména našich dětí na

lístečky společně s úmysly, za které cítíme zrovna potřebu se modlit a ty pak vkládáme do košíčku k patě kříže, abychom je nabídly do Ježíšovy péče. Modlitby trvají půl až tři čtvrtě hodiny. Modlíme se podle knížek určených pro MM, také desátek růžence – vždy se předem domluvíme na úmyslu, dále si čteme z Písma (nedělní evangelium), v době postní jsme třeba zařadily i křížovou cestu, v květnu litanie k P. Marii atd.

Zveme i další maminky, které se chtějí s námi společně modlit. Vždyť modlitba je to, co naše děti nejvíce potřebují.

Díky Tobě, dobrý Bože, za dar víry.

Ivana Košňarová



Rekonstrukce fary v Proseči

Asi před měsícem jsme se pustili do rekonstrukce přízemí fary v Proseči. K tomuto dílu jsme se odhodlali po podepsání smlouvy o dotaci, na kterou jsme žádali přes MAS (Místní akční skupina) Litomyšlsko. Zde nám přislíbili 90% z necelých 500 tisíc. Není to mnoho, ale budeme se snažit tyto prostředky co nejlépe využít. Jsou naplánovány: rekonstrukce podlah s odvětráváním kvůli vlhkosti, přesunutí vchodových dveří, propojení stávající vstupní halou s místností vpravo, nové topení (s vytápěním podlahy ve společenské místnosti), nové rozvody vody a odpadů a sanační omítky. Je

toho docela dost a ještě jsme připojili vybudování venkovní šachty na měření odebrané vody.

Možná znáte, že když se člověk pustí do oprav starých budov, tak nikdy neví, co ho překvapí. I nás nemile překvapilo, že jsme při bourání narazili na „vepřovice“, které byly na některých místech už špatné, a tak jsme se rozhodli je vybourat. Dařilo se dobře až k závěru, kdy jsme zjistili, že je na nich usazen přidaný strop. I ten musel pryč. Náklady s tím spojené není možno zahrnout do rozpočtu stávajícího projektu, a tak je musíme uhradit sami

(asi 110 tisíc). Jsem velice rád a vděčen, že někteří z vás se zapojili do bouracích prací, na které v projektu nezbyly peníze (tím také ušetříme, co by se muselo hradit navíc).

Bude-li rekonstrukce probíhat bez nějakých větších problémů, předpokládám, že by mohla být dokončena do března.

Děkuji vám všem za každou pomoc či podporu této rekonstrukce.

váš otec Zdeněk



Díky za Modlitby matek

Je to už nějaký čas, co jsem stála před dětmi jako katechetka, nebo kdy jsem se aktivně podílela na společenství dětí. Poté jsem se snažila účastnit alespoň manželských setkání, ale s radostnými povinnostmi ve vlastní rodině bylo účastí na společných setkáních stále méně a méně. A musím přiznat, že mi to začalo velmi brzy chybět. Proto mě potěšilo, když se několik aktivních maminek začalo scházet ke společné modlitbě za své děti a já se k nim mohla přidat. Tyto společné prosby, chvály a díky jsou skutečnou posilou pro každodenní život. Vždyť tam, kde jsou dva nebo tři, je i Pán uprostřed nich.

E. Skalníková

Podzimní zamyšlení

Je podzimní nedělní ráno 7. listopadu. Vstanu a mé kroky směřují k oknu. Vyhlédnu ven, obloha je podmračená, říkám si, že žádná sláva. Vtom mi padne do oka jabloň na naší zahradě, obsypána zlatavým listím. Mnoho těch lístečků leží i pod stromem. Ta jasně žlutá barva podzimního listí jakoby se vyjímala v té nevládné šedi. V duchu Pánu Bohu za všechno děkuji.

Ale kromě této záře vnímáme právě v nedělní den mnohem pronikavější záři. Je to záře Kristova kříže a vzkříšení, která prostupuje celým dnem. Ona se také vyjímá v „šedi a mracích“ našich duší! Zahání všechny temnoty a nemoci, vše prosvětluje a činí radostným nebo alespoň radostnějším. Neděle je veliký zázrak uprostřed všedních dní.

Probíhají poslední dny dušičkového období, kdy častěji navštěvujeme hroby svých blízkých, známých, ale snad i těch, na které nikdo nepamatuje. I zde svítá naděje Kristova vítězství.

Kež každou neděli prožíváme s velikou radostí, i když zrovna nesvítí sluníčko. Vždyť Pán všechno učinil z lásky k nám.

M. K.

MODLITBA JIŘÍHO ČERNÉHO



Již podruhé přijal pozvání do naší farnosti Jiří Černý, osobnost snad známá, neboť je autorem mnoha duchovních kytarových písní. Toto setkání proběhlo druhý listopadový víkend. Jeho přednáška o modlitbě se mi velmi líbila. Mnohé myšlenky jsem si z tohoto večera odnesla jistě i díky tomu, že od Jirky vyzněly velmi přesvědčivě a živě. Úžasnou nadějí mě naplnila tato slova: „...když tě hřích vzdaluje od Boha, přibližuje tě k ukřižovanému Ježíši, který každý hřích vykoupil...“. Můj pěkný pocit z dobře využitého času při účasti na této přednášce završil i krásný zážitek z jeho sobotního koncertu v novohradském kostele. Prožila jsem chvíle naplněné modlitbou, neboť každá Jiřího píseň je jeho úžasným rozhovorem s Bohem.

RP

HRADECKÉ KATEDRÁLY

Divíte se proč hradecké katedrály - vždyť je tam jenom katedrála Svatého Ducha. To ano, velmi dobře ji znám z doby naší práce pro pana arcibiskupa Karla, kdy jsme tam často byli. Tentokrát jsem přijel hlídat svou vnučku, a protože jsem nechtěl s kočárkem jezdit po ulicích, na doporučení zete jsem zavítal do parku, o kterém jsem neměl ani tušení, že se nachází v blízkosti katedrály. Když jsem tam vjel s kočárkem, připadal jsem si, jako bychom vstoupili do ohromné krásné přírodní katedrály. Ty stromy jsou tak vysoké a krásně ve vršku spojené, že vytvářejí nádhernou klenbu. U vytržení jsem z té krásy nebyl jenom já, ale i má malá vnučka, protože jí očka jen hrála. Tak velkou majestátní krásou je člověk ohromen a uvědomí si, jak krásný je to dar Boží, když jsou lidé k přírodě šetrní a pokorní a nechtějí všechno přizpůsobovat jen k obrazu svému. Ten prostor mi připomínal ještě jednu vzpomínku: když při Božím Těle byla nasypána kvítka a otec Čechal vždycky říkal, že je to krásný obraz. To samé vždycky komentoval při opadání listí. A já mu dávám za pravdu, tak krásné obrazy z listí nevytvoří ani nejlepší malíř se svou dokonalou paletou barev. Mám radost, že každý rok se tak děje i na naší zahradě a s úklidem nemusíme spěchat: on přijde vítr a zahradu zamete, listí je v koutě a tak je velmi brzy uklizeno. Člověk nemá být malicherný a pořád dělat pořádek, kde to není potřeba.

Ještě jedno mi připomněla ta druhá hradecká katedrála. Že lidé si mají vážit, co naši předci zbudovali, ono je to v podstatě i o tom, že si lidé mají vážit starých lidí a ne že je budou považovat za smetl a za přítěž. Je to jako se starými stromy.

Karel Sodomka, Proseč

KALENDÁŘ

28. 11. neděle	1. neděle adventní <i>Nové Hrady:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
2. 12. čtvrtek	<i>Perálec:</i> 16.00 svátost smíření 17.00 mše sv.
3. 12. pátek	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv., setkání mládeže - P. Rousek
4. 12. sobota	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. s roráty <i>Perálec:</i> 9.00 rekolekce farností - P. Rousek
5. 12. neděle	2. neděle adventní <i>Nové Hrady:</i> po mši sv. návštěva sv. Mikuláše <i>Proseč:</i> 15.00 Mikulášská besídka <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
8. 12. středa	slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu <i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
9. 12. čtvrtek	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství 18.30 mše sv. s roráty
10. 12. pátek	<i>Chotovice:</i> 10.00 mše sv. v kapli sv. Josefa <i>Česká Rybná:</i> 15.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 17.00 setkání mladších dětí (na sále) <i>Proseč:</i> 17.30 mše sv., setkání starších dětí
11. 12. sobota	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. s roráty <i>Perálec:</i> 15.00 koncert
12. 12. neděle	3. neděle adventní <i>Proseč:</i> 15.00 svátost smíření, adorace
16. 12. čtvrtek	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství 18.30 mše sv. s roráty
18. 12. sobota	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. s roráty 13.30 živý Betlém
19. 12. neděle	4. neděle adventní
24. 12. pátek	Štědrý den <i>Perálec:</i> 16.00 Vigilie narození Páně pro děti <i>Nové Hrady:</i> 22.00 Půlnoční mše sv. <i>Proseč:</i> 24.00 Půlnoční mše sv.
25. 12. sobota	slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční <i>bohoslužby jako v neděli</i>
26. 12. neděle	Svátek Sv. rodiny obnova manželských slibů, žehnání rodin
31. 12. pátek	Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc do nového roku. <i>Nové Hrady:</i> 16.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 17.30 mše sv.
1. 1. sobota	slavnost Matky Boží, Panny Marie <i>bohoslužby jako v neděli</i>

INTENCE

Čtení a žalmy: cyklus A

Proseč - čtení

- 14.11. **čt: Marie a Lucie Kulhavých**
21.11. **čt: Miroslava Břeňová,
Zdena Šplíchalová**
28.11. **čt: Martin a Martin Odehnalovi**
5.12. **čt: Miroslav a Božena Vobejdovi**
12.12. **čt: Jiří a Jaroslava Taláckovi**
19.12. **čt: Eva Rabová,
Andrea Odehnalová**
24.12. **čt: Marie Víšková, Eva Skalníková**
25.12. **čt: rodina Košnarova - "tesař"**
26.12. **čt: rodina Soukalova - "z louky"**
1.1. **čt: rodina Roušarova - "od kostela"**
2.1. **čt: Marie Sodomková,
Eva Davidová**
9.1. **čt: Miroslav a Božena Vobejdovi**
16.1. **čt: Jan a Pavla Černí**
23.1. **čt: Josef a Růžena Roušarovi**
30.1. **čt: Eva Rabová,
Andrea Odehnalová**

Perálec - intence

5. 12. Za manžele Štolovy, rodiče a sourozence.
12. 12. Za Annu Sochovou, manžela, tři syny a tři dcery.
19. 12. Za Stanislava Andrle a syna Libora.
25. 12. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
26. 12. Za Štěpány Šplíchalové a jejich rody.

V malém domku v Nazaretě
spokojenost byla,
vždyť pod jeho chudou střechou
Svatá Rodina žila.

Svatý Josef, pěstoun Páně
prací na chléb vydělal
a nyní patronem dělníků se stal.

Svatá Matka Ježíšova, Panna Maria
o domácnost se starala,
aby bylo všude čisto,
uklízela, vařila.

Dítě Ježíš středem byl
celé rodiny
a když dospěl, vykoupil nás
od všech hříchů, od viny.

Ať je tato rodina
vzorem našim rodinám,
kde je věrnost, čistá láska,
je i Ježíš tam.

Marie Šplíchalová, Nové Hrady

KALENDÁŘ

2. 1. neděle	2. neděle po Narození Páně <i>Proseč:</i> 14.30 vánoční besídka, žehnání vína
6. 1. čtvrtek	slavnost Zjevení Páně <i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
7. 1. pátek	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv., setkání mládeže
8. 1. sobota	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
9. 1. neděle	svátek Křtu Páně <i>Nové Hrady:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
13. 1. čtvrtek	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství 18.30 mše sv.
14. 1. pátek	<i>Chotovice:</i> 10.00 mše sv. v kapli sv. Josefa <i>Česká Rybná:</i> 15.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 17.30 mše sv., setkání starších dětí
16. 1. neděle	2. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
21. 1. pátek	<i>Perálec:</i> 17.00 mše sv., setkání mladších dětí <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv. <i>Chotovice:</i> 19.30 setkání manželů
23. 1. neděle	3. neděle v mezidobí
27. 1. čtvrtek	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství 18.30 mše sv.
28. 1. pátek	<i>Proseč:</i> 20.00 setkání ml. manželů
30. 1. neděle	4. neděle v mezidobí <i>Nové Hrady:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také jak je uvedeno v kalendáři.

Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.

Aktuální informace při nedělních ohláškách

a také na našich webových stránkách:

www.farnispolecenstvi.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
neděle	8.00	9.30	11.00
pondělí	7.45		
středa	17.30	8.00	
čtvrtek	7.45		
pátek	17.30		
sobota	17.30		

INTENCE

Nové Hrady - intence a žalmy

28. 11. Za rodiny Sokolovy, Blažkovy, Horákovy a Burešovy.
ž: Vendula Axmanová
1. 12. Za prarodiče Kopecký a Němečkovy.
4. 12. Na poděkování za manžele Němečkovy a Boží ochranu pro celou rodinu.
5. 12. Za manžele Beránkovy, za duchovní správce a na dobrý úmysl. **ž: Petr Poslušný**
8. 12. Za Libuši Zahradníkovou, manžela a rodiče.
12. 12. Za Josefa Hrušku, rodiče a sourozence z obojí strany.
ž: Romana Poslušná
15. 12. Za Zdeňka Sokola, bratra, rodiče a celý rod.
19. 12. Za živé i zemřelé členy rodiny Chadimovy a rod Nováků.
ž: Dáša Nováková
22. 12. Za Josefa Pitru, sourozence a rodiče z obojí strany.
24. 12. Za zemřelé a žijící z rodu Stoklasových, Votroubkových, Macákových a Rabových.
ž: Anežka Nováková
25. 12. Za živé i zemřelé rodiny Janeckých, Sokolových, Křečkových, Štikových a Dvořákových.
26. 12. Za rodinu Odehnalovu a duše v očištění. **ž: Vendula Axmanová**
29. 12. Za rod Nyklů a Černínů.
31. 12. Za Bohuslava Poslušného, rodiče z obojí strany a duše v očištění, na které nikdo nevzpomíná.
ž: Růžena Odehnalová
1. 1. **ž: Karel Vopařil**
2. 1. **ž: Petr Poslušný**
9. 1. **ž: Romana Poslušná**
16. 1. **ž: Dáša Nováková**
23. 1. **ž: Anežka Nováková**
30. 1. **ž: Růžena Odehnalová**





ČAS RADOSTI, VESELOSTI...



Léto se ztratilo v nenávratnu a nastal čas podzimní. Doba zrajícího ovoce, jablek, hrušek, švestek, ořechů a hroznů. To bývalo vždy na zahradách na čisté rozprostřené slámě obrovské množství ovoce, které se nechávalo vyrosit, aby ta krásná vůně, kterou toto ovoce vydávalo, ještě více vynikla. Ty nejlepší plody se ukládaly do bedýnek a potom do sklepa a ty menší nebo ne moc tvarově pěkné se lisovaly na mošt a krájely na sušení či na povidla. Ale každý plod se otrhal a zužitkoval. A jak jsme si toho všichni vážili. Ale letos nám Pán Bůh nedal moc velkou úrodu. Snad i proto, že si jeho darů málo vážíme. Co ovoce se válí pod stromy a nikdo o ně nemá zájem. Možná pro mnohé je lepší koupit si pěkná jablka v obchodě, i když jejich chuť se nedá s těmi našimi vůbec srovnat. To však si musí rozhodnout každý sám.

Podzim není jen krása překrásných barevných strání a zahrad, ale je i časem velmi milých křesťanských svátků. Sv. Ludmily, ta sice patří ještě trochu do léta, sv. Václava, svátek sv. Archandělů a sv. Andělů strážných, sv. Františka, Panny Marie Růžencové, sv. Terezie, slavnost Všech svatých a Památka zesnulých, a to jsme vždy navštěvovali hroby našich drahých a modlili se za ně. A ještě nový svátek sv. Anežky České, různá posvěcení chrámů – také naše posvěcení. A už je tu svátek Ježíše Krista Krále a sv. Kateřiny a tím konec křesťanského roku.

Nastává 1. neděle adventní a u nás adventní trhy a svěcení adventních věnců. Svátek sv. Mikuláše, a to je tajemný a pro dětská srdéčka velice krásný svátek spojený s obdarováváním a dobrotou. Sv. Mikuláš je pro nás zosobněním dobra pro celý život. V naší farnosti sv. Mikuláš podaruje i pana faráře, akolyty, ministranty a pana kostelníka a pana varhaníka (byli asi celý rok moc hodní). Za našeho mládí bylo jen málo dárečků, ale vždy hodně ovoce a ořechů či oříšků a také docela velké perníkové figurky – panenky, koníci, Mikuláši i čertíci. Ale radosti bylo vždy dost a dost.

Také, jak začala doba adventní, chodívali jsme na roráty a pěkně za tmy. A pak po mši sv. rychle domů a hned zase do školy a museli jsme hodně spěchat, abychom nepřišli pozdě na vyučování. Dny se velice rychle krátily,



tak po večerech probíhaly přípravy na Vánoce. Dělal se všelijaké dárky a překvapení a také se připravoval betlém. To musel být ten nejkrásnější mech, který se natrhal dřívě, než začalo sněžit a udržoval se v bedýnce ve stodole a chodil se často kropit vodou, aby byl na Vánoce krásně zelený. Figurky do betléma se vystřihovaly z papíru a podlepovaly se nějakým tuhým kartonem. Kdo byl šikovný, namaloval si je sám, a to pak bylo opravdu co obdivovat a porovnávat, kdo má krásnější. Také jsme lepili všelijaké řetězy a ozdoby na stromeček. Krátce před Vánocemi jsme šli s tatínkem, hodně často ve sněhu, do lesa pro stromeček a chvojí na vánoční výzdobu domu. Také se peklo vánoční cukroví a vánočky, a to jsme vždy stáli okolo stolu a pomáhali mamince rovnat na plech cukroví a plést vánočky. Cukroví se tolik nepeklo jako třeba někdo dnes, ale vánočka se pekla pro každého jedna, a tu svoji jsme si mohli za pomoci maminky uplést každý z nás dětí sám. A to bylo radostí, když se pěkně upekla a držela dobře svůj tvar. A když přišel tolik očekávaný Štědrý den, tak už od rána jsme měli přísný půst, abychom viděli zlaté prasátko. Ale většinou se nám to nepovedlo. Odpoledne přinesl tatínek do kuchyně krásný zelený smrček na stojánku a my děti jsme mu podávaly ozdobičky. Některé kupované a i ty námi vyrobené z krásných stříbrných korálků. Nakonec se připevnily svíčky ve skřípečkách a pověsily prskavky, a to byla nádhera, až oči přecházely. Za našeho mládí bylo krátce po válce, tak bonbony a čokoládové figurky jsme vůbec neznali. Pod stromeček se postavil do zeleného

mechu krásný betlém a pár dárečků, a to už se stmívalo. Maminka nakrájela vždy jednu vánočku na různé kousky a podarovala se všechna zvířata. Také se jim všem dalo patřičné krmení, a když jsme přišli domů, tak jsme se svátečně ustrojili a ve velkém očekávání něčeho krásného jsme seděli a ani moc nemluvili. Ten den jsme snad ani nikdy nezlobili. Maminka dodělávala večeri a tatínek přišel také svátečně ustrojený a otevřel Bibli a četl nám, jak Panna Maria a sv. Josef putovali do Betléma s oslíkem dalekou cestou a v Betlémě je nikdo nebytoval a oni museli jít za město do jeskyně, kde se narodil Ježíšek. A to nám dětem jich bylo hrozně líto a také padaly slzičky. Když dočetl, sedli jsme všichni ke stolu, pomodlili se a vzpomenuli na všechny, kdo nám odešli nebo zemřeli a tatínek končil modlitbou: „Pane, dej, ať nás tvoje narození naplní láskou a pokojem v rodině a v celém světě.“ Maminka už nalévala polévku, pak byla ryba a vánočka a vánoční čaj z bylinek krásně voňavých a cukroví a ovoce a ořechy. Teď přišel čas rozbalování dárků a zase velická radost. Také jsme zpívali koledy. Také jsme dělali různé štědrovečerní zvyky. Po desáté hodině jsme se chystali na půlnoční. Venku mrzlo až sněh jiskřil jako malé hvězdičky. Ale vánoční radost nám dala křídla a i když cesta do kostela byla hodně daleká, nám se nezdála dlouhá. A ta nádhera a sláva v kostele, když varhany zaduly a zvony začaly zvonit a my všichni zpívali celým srdcem: „Nám, nám narodil se.“ Po spaní a únavě nebylo ani památky a ta vánoční radost z narozeného Ježíška nebrala konce. Vánoce a Nový rok se prožívaly ve velké pohodě a stromeček stával až do Hromnic, tehdy vánoční doba končila 2. února. Chodili jsme sáňkovat a lyžovat, ale lyže, to byla spíš taková dvě prkénka, ale co na tom – radostí nadělala více než dost.

A teď už se těšíme na Vánoce, které nám připravíte vy, naši mládí.

A tak milé děti, milé sestry a bratři v Kristu, vážený a milý pane faráři. Přejeme vám spoustu dárků, ale necht' ta pravá radost a pokoj z narozeného Spasitele a jeho láska vás všechny provází po celé svátky vánoční, ale i celý

vaši senioři

DĚTEM

ANDĚLÉ A PASTÝŘI

Na kopcích kolem Betléma hlídali pastýři svá stáda. Noc byla temná, bylo úplné ticho, rušené občas jen zabečením ovce. Najednou celou oblohu ozářilo jasné a oslnivé světlo a před nimi se objevil Boží anděl! „Nebojte se. Přináším vám radostnou novinu, vám i celému světu. Dnes se vám ve městě Betlémě narodil Spasitel, Bohem slíbený král. Poznáte ho tak, že uvidíte děťátko položené do jeslí a zabalené do plenek.“ A pastýři spatřili velký zástup andělů zpívajících chválu Bohu: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, kteří Boha milují.“

Když andělé zmizeli, začali si pastýři mezi sebou říkat: „Musíme jít do Betléma a na vlastní oči vidět, co nám Bůh sdělil!“ Postarali se o své ovce a vydali se do města. Tam našli Marii a Josefa a nově narozené dítě, které leželo v jeslích. „Je to přesně tak, jak anděl řekl!“ řekli si a vyprávěli Marii a Josefovi všechno, co se jim přihodilo.

Pak se vrátili ke svým stádům ovcí a chválili Boha za všechno, co viděli. Každému, koho potkali, říkali o tom dítěti a o andělské zvěsti.



Rozlušti následující slova přehozením písmen a napiš je do vedlejších čtverečků. Potom ti čtverečky odhalí skryté slovo z předchozího příběhu.

PARK	P	R	A	K				
DLANĚ								
MÁSLA								
TMA								
MÝDLA								
ŘEK								
TRÁVIT								
Tajenka:								

CESTA MOUDRÝCH MUŽŮ

V jedné vzdálené zemi na východě žili mudří muži, kteří se zabývali pozorováním hvězd. Zpozorovali novou hvězdu, která na nebi jasně zářila. „Ta hvězda znamená, že se narodil nový král,“ řekli. „Musíme se vydat na cestu a najít ho. Přineseme mu dary a pokloníme se mu.“

Mudrci se vydali na cestu a hvězda je vedla. Vypadalo to, že se hvězda zastavila nad městem Jeruzalémem. Mudrci vyhledali královský palác, protože chtěli vidět nově narozeného krále. Ale král Herodes o novém králi neslyšel. Poslal pro kněze a učitele Božího zákona. „Kde se má narodit Bohem poslaný král?“ ptal se Herodes. „V Betlémě,“ odpověděli mu. „Tak to říkali Boží proroci.“

Potom se král Herodes setkal s mudrci z východu a řekl jim: „Jděte a hledejte dítě v Betlémě, a až ho najdete, přijďte mi říct, kde jste našli nového krále, abych se mu mohl i já jít poklonit.“ Ale nechtěl se mu poklonit. Chtěl se ho zbavit!

Tak se cizinci, kteří šli stále za hvězdou, dostali do Betléma. Našli tam dítě s Marií, jeho matkou. Mudrci před chlapečkem v úctě poklekli. „Našli jsme nového krále!“ říkali si mezi sebou. Položili před něj dary, které mu přinesli: zlato, kadidlo a myrhu. Když měli mudrci odejít, Bůh je ve snu varoval, aby se vrátili jinou cestou.

Josef odvedl Ježíše a Marii do Egypta, kde byli v bezpečí. Chlapec tam vyrůstal až do smrti krále Heroda. Teprve pak se mohli vrátit domů.



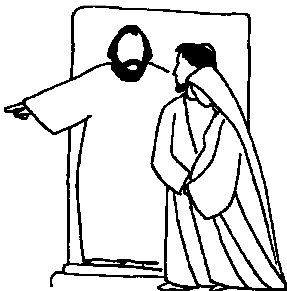
Mezi řadami písmen je schováno dvanáct slov z předchozího příběhu. Zaškrtni všechna slova a pak je zkus najít v osmisměrce. Zbylá písmena v osmisměrce pak tvoří tajenku.

A	C	C	C	R	D	U	M	M
D	B	E	C	E	S	T	Y	É
Z	A	E	P	Á	M	M	R	L
Ě	O	O	T	A	L	Z	H	A
V	U	D	R	L	L	A	A	Z
H	R	I	K	Ý	É	H	P	U
C	E	R	H	M	U	M	C	R
Ž	Á	Š	Í	Ž	E	J	Ů	E
L	H	E	R	O	D	E	S	J

SFUZCDBETLÉMIXIKLWSGHCHLAPECYOOFIDPRVHERODESQPU
 ADEJKSDTJEŽÍŠWIODCABBDPJERUZALÉMASHUMYRHAASUOPP
 HJMEKLPWDRHXMUDRCMCVBEOUHVÉZDAAORLORWAQCJKR
 VNZLATOAERFMARIAVMTWPWPALÁCPDFHJKMNAKRÁLXW

ČEKÁNÍ NA BOHA

Kdysi žila jedna zbožná stará paní, která se každý den několik hodin modlila. Jednoho dne při modlitbě uslyšela Boží hlas, který jí oznámil: „Dnes tě přijdu navštívit.“ Dokážete si představit, jaká to pro ni byla pocta a radost. Honem se vrhla do uklízení a leštění, aby všechno bylo, jak se patří. Také bylo



zapotřebí připravit vzácnému hostu pohoštění, a tak horečně hnětla těsto a pekla cukroví. Když byla se vším hotova, oblékla si sváteční šaty a netrpělivě vyhlížela Boha.

Po chvíli kdosi zaklepal na dveře. Stará paní spěchala ke dveřím. Ale stála za nimi jen sousedka. Prý by potřebovala špetku soli, protože jí došla. Paní jí okřikla: „Musíš mě s takovou hloupostí zdržovat právě teď? Čekám na Boha. Má tu být každou chvíli. Přijď někdy jindy.“ A zabouchla překvapeně sousedce dveře před nosem.

Netrvalo dlouho a opět se ozvalo klepání. Paní se rychle podívala do zrcadla, upravila si vlasy a šaty a spěchala ke dveřím. Kdo to bude? Nějaký chlapec zachumlaný v saku,

kteří mu bylo příliš velké. Prodával levné knoflíky a mýdlo. Stará paní na něj vybuchla: „Já teď čekám na Boha - a na tebe, kluku, nemám čas. Přijď zítra.“ A zavřela před chlapcem dveře.

Za chvíli opět někdo zaklepal. Paní otevřela a uviděla otrhaného a churavého staříka.

„Paní, buďte tak laskavá, dejte mi, prosím, aspoň kousek chleba... třeba i tvrdého,“ prosil.

„To tak! Dejte mi všichni pokoj! Já čekám na Boha. A vy se klidíte od mého prahu!“ řekla rozzlobeně. Chudák se tedy odbelhal o dům dál a stará paní dál netrpělivě čekala na Boha.

Hodiny plynuly a nic se nedělo. Setmělo se, přišla noc, a Bůh nikde. Paní byla hluboce zklamaná. Nakonec si řekla, že už čekat nebude a půjde si lehnout. Kupodivu hned usnula a zdál se jí sen.

V tom snu se jí zjevil Bůh. Řekl jí: „Dnes jsem tě třikrát přišel navštívit, a ty jsi mne ani jednou k sobě nepustila.“

(Bruno Ferrero: Vánoční příběhy pro potěchu duše)

Mše svatá v domě sv. Josefa v Chotovicích



Jaký dárek, můj Ježíšku,
já mám tobě dát,
co by tě moc potěšilo
a mohl ses usmívat?

Dej mi, dítě, srdce svoje,
v něm bych bydlel velmi rád,
šťasten, že ty miluješ mě a
mohl se usmívat.

Za ten úsměv, můj Ježíšku,
svě srdce já rád ti dám,
bys v něm mohl kralovati,
vždyť jsi nebes Pán.

Marie Šplíchalová, Nové Hrady

Důvěra v Boží Prozřetelnost v roce 2011

Duchu Svatý, dárce Světla,
buď nám světlem v temnotách,
spoléháme v pomoc tvoji,
ať nemáme strach.

Co budeme zítra jísti,
čím se budem odívat,
svého Otce máme v nebi,
bude o nás pečovat.

K životu, co potřebujem,
On nám vždycky dá,
odměněna jistě bude
naše v Něho důvěra.

Děkujem ti, Otče v nebi,
za tvou lásku, milosti,
dej, ať mír se v našich srdcích
i ve světě uhostí.

Marie Šplíchalová, Nové Hrady

Farní společenství:

časopis pro vnitřní potřebu
farností Proseč, Nové Hrady
a Perálec.

Duchovní správa:
Mgr. Zdeněk Mach
tel.: 603 275 062.

Těšíme se na vaše příspěvky,
které můžete zasílat na e-mail:
fs@1969.cz

Uzávěrka příštího vydání:
16. 1. 2011.